

[Ømann.]

administrative vanskeligheder og dette kompleks bliver uhyre vanskeligt at administrere.

Den fg. finansminister (Ninn-Hansen): Jeg ved da godt, at hr. Ømann i meget høj grad hæfter sig ved den lovgivning, der er vedtaget i foråret 1967. Det er vel for hr. Ømann en så dyrebar skat, at han egentlig nødig ser, vi beskæftiger os så meget med den, selv om der er tale om en forbedring, hvad der jo er i dette tilfælde, fordi man får løst et problem, der skal løses.

Lovgivningen fra 1967 er jo på dette område ikke trådt i kraft — heller ikke på de øvrige områder for øvrigt — den har ikke virket, og derfor er det da en fuldstændig rigtig bemærkning, jeg kom med, at i forhold til de regler, hvorefter man beskatter dødsboer i dag, da er det foreliggende ikke en lempelse, men en skærpelse og en rigtig skærpelse.

Hr. Grünbaum ønsker at fastholde kontinuiteten i beskattningen, og det gør vi andre også. Som hr. Grünbaum sagde: der sker ikke noget brud herpå. Jeg forstod, at hr. Grünbaums enighed — det blev vist også sagt i det første indlæg — også omfatter successionsprincippet i hovedsagen, at vi også på dette punkt har en enighed. Selv om vi så har villet gå forskellige veje, så synes jeg alligevel, at denne enighed er så udstrakt om det væsentlige i sagen, at jeg vil have noget svært ved at forstå, hvis vi ikke kan stemme sammen om denne lovgivning.

(Kort bemærkning).

Grünbaum: Det er helt naturligt, at den fg. finansminister ikke helt er klar over de begreber, man arbejder med her. Jeg bliver nødt til, sådan som ministeren formulerede det nu, at sige, at jeg kan ikke anerkende, at vi fra vor side principielt har tilsluttet os successionsprincippet for hele dette område. Jeg har omhyggeligt i mit indlæg redegjort for, på hvilke områder vi kunne tilslutte os det, og på hvilke vi ikke kunne, og vi kan altså ikke tilslutte os det, for så vidt angår fast ejendom for den del, der drejer sig om kapitalgevinstbeskattningen, altså ikke afskrivningerne. Men jeg skal ikke bebrejde

ministeren noget som helst; jeg går kun herop for at få det rettet, sådan at det dog står i Folketingstidende.

(Kort bemærkning).

Ømann: Med hensyn til skærpelse. For øjeblikket er beskattningen nul, og så er det selvfølgelig meget heroisk at rose sig af, at man har indført en skærpelse af beskattning i forhold til dette udgangspunkt.

Den fg. finansminister (Ninn-Hansen): Blot til hr. Grünbaum: jeg har selvfølgelig med stor interesse læst, hvad der står i betænkningen, og jeg hæfter mig ved, at der står i hr. Grünbaums og socialdemokratiets mindretalsbetænkning:

„Mindretallet kan også godkende selve successionsprincippet, hvad angår hele det område, der falder ind under saldooverskrivningerne, samt for bygninger og installationer for den afskrivningsberettede del af værdien, men kan ikke tiltræde successionsprincippet, hvor det drejer sig om den egentlige kapitalgevinst på fast ejendom . . .“

Længere mente jeg heller ikke at gå. I hovedsagen mener jeg man anerkender princippet, og så synes jeg nok, afstanden imellem os er meget, meget lille, og det er jeg da kun glad for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat). (Beskattning af dødsboer).

Ændringsforslagene nr. 1-28 og lovfor-
slagets tekst, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Beskattning af dødsboer)